

най сладка радость и рече: »Ты си най хубава побѣда извоявала, ты си себѣ сама побѣдила, а на неприятели добро направила! Ты си най голѣмо юначество показала; ты си чловѣческый животъ избавила! Нѣ не хвали ся съ това любезна Ружица! Богъ е туй направилъ, който ти е помогналъ; нему прочее нека бѣде сичката слава и хвала!«

РУЖИЧИНЫТЪ БЛАГОРОДНЫ МИСЛЫ.

До дѣто е Ружица сичката си радость на баща си приназвала, дойкинята е занесла избавленото дете на майка му. Тя въ туй мгновеніе нее осѣщала болѣстѣта си; нѣ като видѣ детето си, прегърна го, на рѣси го съ сълзы отъ радость, и питаше го много пъти.» боли ли те нѣщо? Детето е было неповредимо; само дѣто е отъ страхъ твърдѣ жълто изгледало. Майката гуди Миливоя при себе си и рече; » О! ты непослушно дете, какъвъ ми страхъ съ твоего легкомисліе прѣчины! колко пъти съмъ ти казвала, да не идешъ на кладенецътъ; видишь ли, за малко щѣше заради твоята непослушность животътъ си да изгубишь. Какво бы ми твой отецъ казалъ, ако беше ся одавилъ?! О бѣди само отъ сега послушенъ! Защото си ми на нѣкой чудешъ начинъ харызанъ. Благодари Богу който тж е чрезъ нѣговывѣтъ ангелъ избавилъ.«

»Нѣ ангелъ е който тж избави, рече тя като погледа около себѣ си, доброто дете!—Зерь не е